تجزیه و ترکیب

استاد حسینی	جلسه ۱	تشخیص معربات۱

تفاوت تجزیه و ترکیب:

اگر روی کلمه ای بحث صرفی صورت گیرد، تجزیه صورت گرفته است.

اگر روی جمله ای بحث نحوی صورت گیرد ترکیب صورت گرفته است.

اعراب:

اصلی: علامت رفع، ضمه است و علامت نصب، فتحه و علامت جر، کسره است

نیابی: علامت رفع گاهی الف، و گاهی، واو است. و....

قرآن کریم:

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

يَوْمَ : اسم ثلاثی مجرد، ظرف لفیف مقرون / ظرف زمان مفعول فیه

تَرَى : فعل مضارع، فَعَلَ يَفْعَلُ «رءی» صیغه ۷ معلوم، متعدی، مرفوع، مذکر، ناقص یائی مهموز العین / فعل و فاعل

مُؤْمِنِينَ : اسم، از باب افعال، «ءمن» اسم فاعل، جمع مذکر، منصوب، معرفه، مهموز الفاء/ مفعول به

مُؤْمِنَاتِ : اسم از باب افعال، «ءمن» اسم فاعل، جمع مؤنث، منصوب، معرفه، مهموز الفاء / عطف به مومنین.

يَسْعَى : فعل مضارع، فَعَلَ يَفْعَلُ، «سعی» صیغه ۱ معلوم، لازم، مرفوع، مذکر، ناقص یائی / فعل

نُورُ : اسم، جامد غیر مصدری، مفرد، مذکر، مرفوع، مضاف، اجوف واوی / فاعل یسعی

imamsadiq.ac info@imamsadiq.ac